



**БЎЛАЖАК БОШЛАНГИЧ СИНФ ЎҚИТУВЧИЛАРИДА
ИМПРОВИЗАЦИЯ КЎНИКМАСИНИ РИВОЖЛАНТИРИШ
ТЕХНОЛОГИЯЛАРИ**

DOI: <https://doi.org/10.53885/edinres.2021.12.87.024>

Хамраева Назира Равшановна,
Жizzakh давлат педагогика институти ўқитувчиси

Мақолада бўлажак бошлангич синф ўқитувчиларида импровизатсия кўникмасини ривожлантириши технологиялари тўғрисида тўлиқ маълумот берилган. Ундан ташқари импровизатсия нима эканлиги, ўқитувчи ўқувчи олдида ўзини шу ҳолатда қандай тутиши кераклиги ҳақида айтиб ўтилган.

Калит сўзлар. Бошлангич синф, импровизатсия, кўникма, ривожлантириши, технология, оғзаки нутқ, ибора, жумла.

**ТЕХНОЛОГИИ РАЗВИТИЯ НАВЫКОВ
СОВЕРШЕНСТВОВАНИЯ У БУДУЩИХ УЧИТЕЛЕЙ НАЧАЛЬНОЙ
ШКОЛЫ**

Хамраева Назира Равшановна,
Преподаватель Джиззакского государственного педагогического
института

В статье представлена подробная информация о технологиях развития импровизационных навыков у будущих учителей начальных классов. Также объясняется, что такое импровизация и как учитель должен вести себя перед учеником в этой ситуации.

Ключевые слова. Начальный класс, импровизация, мастерство, развитие, техника, устная речь, выражение, предложение.

**TECHNOLOGIES FOR THE DEVELOPMENT OF IMPROVISION
SKILLS IN FUTURE PRIMARY SCHOOL TEACHERS**

Xamraeva Nazira Ravshanovna,
Teacher of Jizzakh State Pedagogical Institute

The article provides detailed information on technologies for developing improvisational skills in future primary school teachers. It also explains what improvisation is and how a teacher should behave in front of a student in this situation.

Key words. Elementary class, improvisation, skill, development, technology, oral speech, expression, sentence.

Бошлангич синф ўқувчиларининг таълими ва тарбияси тизимида, жумладан уларнинг ахлоқий тарбиясида педагогнинг роли бекиёсdir. Бола ҳаётининг катта қисми айнан педагогик фаолият жараённида кечади, унинг характери, ҳаётий қарашлари, маънавий-ахлоқий қадриятлари, яъни унинг шахсининг фундаментал сифатлари шаклланади. Айнан шунинг учун педагог шахси – “улғайишнинг идеал образи” ҳисобланиб, унга кўра унинг яхлитлиги, уйғунлиги ва биринчи навбатда маънавий-ахлоқий қадриятлари ва установкалари боланинг шаклланишида ҳал қилувчи аҳамиятга эга бўлади.

Бошланғич синф ўқувчилари билан амалга ошириладиган ҳар қандай таълим-тарбиявий тадбирлар уларнинг дарсда олган билимларини тўлдириши лозим. Шу жиҳатдан қараганда, бўлажак бошланғич синф ўқитувчиларини ўқувчиларни ахлоқий тарбиялашга тайёрлашда дарсдан ташқари иш шаклларидан тўғри фойдалана олиш ҳам мухим педагогик аҳамиятга эга. Мазкур таълим-тарбиявий тадбирларнинг узвийлиги ва узлуксизлигини таъминлаш ўқувчиларнинг билиш фаолиятини фаоллаштиради, қизиқишларини оширади, истеъдодларининг намоён бўлишига имконият яратиб беради. Шунга кўра, мазкур тадбирларни самарали ташкил этиш педагогик долзарб масалалардандир.

Бошланғич синф ўқувчилари билан синфдан ташқари таълим жараёнида ташкил этиладиган тадбирларнинг асосий вазифаси – ўқувчиларнинг дарсларда олган билимларини янада тўлдириш, кенгайтириш ва амалда татбиқ этишга ўргатишдан иборат. Бунинг натижасида ўқувчиларда миллий кадрият хисобланган ўйинлар, анъаналарга нисбатан қизиқиш ортади, улар қалбига миллий маданиятни сингдириш ва шу орқали ўқувчиларнинг ижтимоий фаолиятини самарали ташкил этилишини таъминлади. Бундай тадбирларда ҳам дарсда бўлгани сингари барча масъулият синф раҳбарининг зиммасига юклатилади. Бу эса ўз-ўзидан бўлажак ўқитувчидан изланиш, ташаббускорлик, ижодий ёндашувни талаб қиласи.

Бошланғич синflарда ўтказиладиган синфдан ташқари тадбирларнинг ўзига хос хусусияти – ўқувчиларда хаётий компетенцияларни таркиб топтириш ва ривожлантиришдан иборат. Ўқувчилар кундалик ишларининг узвий давоми сифатида синфдан ташқари таълим-тарбиявий ишларда иштирок этадилар, савол-жавобларда қатнашадилар ва шу билан бирга ўз тенгдошларининг фикрларини ҳам тинглаб борадилар. Бунинг натижасида ўқувчиларнинг билими, маънавий дунёси бойиб боради.

Импровизация – тайёргарликсиз баён этиш усули бўлиб, ўқитувчи ўқувчиларга савол ёки топшириқ беради ва дарҳол унинг жавобини тайёргарликсиз тушунтириб беришларини сўрайди. Бу усулнинг афзаллиги шундаки, ўқувчилар ўз шахсий фикрларига, дунёқарашига эга бўладилар, уларнинг оғзаки нутқи ривожланади, ҳар бир савол-топшириқларни хотирада тез-тез таҳлил қила олиш кўнималари шаклланади.

Импровизация (лот. импровисус – кутилмаган, бехосдан) – шеър, мусиқа ва б. ни олдиндан тайёргарликсиз, ижро давомида ижод этиш; актёр ўйинида бехосдан пайдо бўладиган илҳом, ижодий фантазия, руҳий кўтаринкилик, фикр, сўз, оҳанг ва тасвирнинг эркинлиги. Актёр ўйинидаги импровизация ижро этилаётган ролни жонлантиради, унга янги маъно беради. Қадимда ҳалқ театри актёрлари – скоморохлар, мимлар, бизда масҳарабоз ва қизиқчилар, айниқса, италян ҳалқ комедия театри (“Дел Арте”) актёрларининг ўйинида импровизация асосий ўрин эгаллаган. Ўзбек актёрларидан Ҳожи Сиддиқ Исломов, Сойиб Хўжаев, Фани Аъзамов каби актёрлар ижодида импровизация мухим рол ўйнаган.

Мусиқада импровизациянинг икки асосий тури мавжуд. Анъанавий (оғзаки анъанадаги) мусиқада, шу жумладан, ўзбек мусиқа меросида муайян қуйни импровизация тарзида талқин этиш – мусиқа ижросининг асосий шаклларидан бири ҳисобланади. Бунда созанда ёки хонанда турли мусика безак (мелизм)ларидан моҳирона фойдаланади, янги оҳанг ибора ва жумлаларини усталик билан киритади, авж ёки жўр овозларни ўзгариши



каби усуллардан фойдаланади. Иккинчи тури – Импровизатция услубида янги мусика асари (ёки маълум қисмини, мас, каденция)иий яратишдир. Композиторлик ижодида импровизатция шакллари 16–17-асрларда ривож топиб, айниқса 19-асрда (белканто санъатида, виртуоз мусиқасида) ўз чўққисига кўтарилиган. Жаз мусиқасида импровизатция асосий ўрин тутади. Ўзбек созандаларидан А. Абдурашидов, А. Исмоилов, К. Дадаев ва б. импровизатциядан мохирона фойдаланишади.

Импровизатция контекстида (кутилмаган вазият юзага келганлиги сабабли) ўқитувчилар учун турли хил ҳатти-ҳаракатлар мумкин:

табиий тури: самарали импровизатция ҳаракатлари ўқитувчи учун психологик ва ҳиссий қийинчиликларни келтириб чиқармайди;

стресс-трансформатсион тип: юзага келган қийинчиликларни бартараф этиш учун шахснинг барча ресурсларини сафарбар қилиш мавжуд;

атайлаб қочиш тури: ўқитувчининг кутилмаган педагогик вазиятни бартараф этишдан онгли равишда қочиши (“сезмаслик”);

беихтиёр тормозловчи тури: чалкашлик ва ўқитувчининг ҳаракатларини тўлиқ ҳис қилиш;

ҳиссий бузилиш: ўқитувчи назоратсиз, тасодифий ҳаракат қиласди, зиддиятни кучайтиради, ўзини тута олмайди ёки ҳис-туйғуларини яшира олмайди;

ноадекват тип: ўқитувчи ўз ҳис-туйғуларини яширади, лекин уларни педагогик жиҳатдан мақсадга мувофиқ тажриба ва ҳаракатларга айлантира олмайди.

Ҳозирги замон ўқитувчисининг асосий фазилатларидан бири ўз касбига садоқатлилиги, гоявий эътиқодлилиги, ўз касбини севиши, бу касбга бўлган чексиз садоқат ўқитувчини бошқа касб эгаларидан ажратиб туради. Чунки, узлуксиз таълим тизимида таълим-тарбия ишининг юқори савияда олиб борилиши, факат ўқитувчига, унинг касбий тайёргарлигига боғлиқ. Ўқитувчи шахсига қўйиладиган муҳим талаблардан бири шуки, у ўзи ўқитаётган фанларни чукур билиши зарур. Предмети ва унинг назариясини чукур билиши, уни қизиқишини ошириб, ўқитувчи обрўсини кўтаради. Ўқитувчилар ўқувчи билимининг бу билимларни болаларга етказа олиш имкониятларини қадрлабгина қолмай, балки уни шу фанга бўлган қизиқишини, унинг фидойлигини ҳам тақдирлашади. Ўқитувчининг юксак маданияти, унинг теран билим доираси таълим-тарбия ишларини муваффакиятли кечишига ёрдам беради. Ҳозирги замон ўқитувчиси миллий қадриятларни билибгина қолмай, уни кенг ота-оналар жамоатчилиги ичida, синфда оташин тарғиботчиси бўлиши керак. Педагогик фаолият ўз моҳиятга кўра ижодий ҳарактерга эга. Маълумки, инсон олдида бирор муаммо тургандагина, ижодкорликка эҳтиёж туғилади. Ўқитувчилик фаолияти ана шундай хусусиятга эга. Педагогик ижодкорликнинг асосий моҳияти педагогик фаолиятнинг мақсади ва тажрибасидир. Педагогик тажриба муаммоли вазиятларга жуда бойдир. Илгор педагогик тажриба деганда, биз ўқитувчининг ўз педагогик вазифасига ижодий ёндашишини, ўқувчиларнинг таълим-тарбиясида янги, самарали йўл ва воситаларни қидириб топишни тушунамиз. Ҳозирги замон фан ва техника тараққиёти ўқитувчининг ижодкор бўлишини, фаннинг муҳим муаммолари юзасидан эркин фикр юрита олиши, фан ютуқларини ўқувчига етказа олиш ва ниҳоят ўқувчини ҳам ижодий фикрлашга, илмий-тадқиқот ишларига ўргата олишни

талаф килади. Шунинг учун ўқитувчи, аввало, тадқиқотчилик малакаларини эгаллаши зарур. Ўқитувчи илмий-тадқиқот ишлари олиб бориши давомидабуюк мутафаккирлар, олимлар асарларини тўплайди, таҳлил қилади, улар асосида хуносалар чиқаради. У фан хуносаларидан ўзининг амалий фаолиятида, фойдаланиш жараёнида ҳозирги замон ўқитувчиси учун зарур бўлган жуда муҳим фазилатларни эгаллайди. Педагогик тажриба ўқитувчининг ўқув ишлари жараёнида эгаллайдиган билими ва қўникмалари йифиндисидир. Бу ўқитувчининг педагогик маҳорати бўлиб, у педагогика фанининг ривожланишида бошланғич омил ҳисобланади.

Педагогик тажриба тўплаш тизими:

1. Мақсадни белгилаш
2. Таҳлил этиш, умумлаштириш, хуноса қилиш;
3. Ютуқларни аниқлаш;
4. Маълумот тўплаш.

Ўқитувчи тинимсиз ҳаракатда, изланишида бўлсагина ўқувчиларга билим бериб, уларни етук инсонлар бўлиб етишишларида муҳим роль ўйнайди. Ўқитувчи дарсни ташкил қиласар экан, ўқувчилар ўқув фаолиятини активлаштирувчи ижодий фикрлаш қўникмаларини шакллантиришнинг муқобил режаларини амалга оширишни кўзда тутмоғи лозим. Дарсга бир мунча тарбиявий талаблар қўйилади. Ҳар дарс маълум даражада фоявий йўналган аниқ тарбиявий вазифаларни бажариши, олинган илмий билимлар асосида дунёқарашни, юқори ахлоқий фазилатларни, эстетик дидни шакллантириб, таълимнинг ҳаёт билан мустақил алоқаларини таъминлаши зарур. Ўқувчиларда билимга қизиқишни, билимларни мустақил эгаллаш қўникмаларини қарор топтириш, ижодий ташаббускорликни қўллаб кувватлаш, уларнинг тасаввурлари чукурлиги тарбиявий талаблардан ҳисобланади. Дарсга қўйиладиган ташкилий талаблар: мавзу (календарь) асосида дарс ўтказишнинг ишлаб чиқилган аниқ режаси мавжуд бўлиши, дарс ўз вақтида тугаши керак. Дарснинг мантиқий изчиллиги, тугалланмаганлиги ва дарснинг бошидан то охиригача ўқувчилар онгли интизоми таъминламоғи лозим. Дарсни ташкил этишда турли-туман воситалардан, ўқув-техник, компьютер, стационар ва динамик кўргазмали куроллардан фойдаланиши кўзда тутилади. Дарснинг таркибий тузилиши ўрганилаётган материалнинг мазмунига, дарсда фойдаланиладиган таълимнинг усул ва услубларига, ўқувчиларнинг тайёрланиш ҳамда ривожланиш даражасига, ўқув жараёнида дарснинг ўрнига боғлиқ.

Бўлажак бошланғич синф ўқитувчиларини ўқувчиларни ахлоқий тарбиялашга тайёрлашда талabalарга синфдан ташқари тадбирларни амалга ошириш йўллари, ўқитувчи ана шу тадбирларнинг мазмун моҳиятини чукур ўрганиши, унинг самарадорлигини таъминлашга жиддий эътибор қаратиши кераклиги ҳақидаги билимлар сингдирилиши мақсадга мувофиқдир.

Фойдаланилган адабиётлар:

Мақсудов У.К. Бошланғич синф ўқувчиларида халқ оғзаки ижоди воситасида ижтимоий фаоллигини шакллантиришнинг педагогик имкониятлари // Тошкент давлат педагогика университетининг Илмий ахборотлари илмий-назарий журнали. – Тошкент, 2019, №3(19). Б.53-56.

Исмоилова З, Тарбиявий ишлар методикаси. –Т.: Истиқлол, 2003.

Каджаспиров Г.М. Педагогическая словарь. – Москва: “Академия”, 2003. 117 стр.